

[Alfred Jensen.]

ning, naar det har faaet saadanne overmaade korrekte Oplysninger, alligevel stemmer paa det kommunistiske Parti? Simpelt hen fordi det arbejdende Folk ikke gennem den Frihed, som det ærede Medlem ønsker paa det økonomiske, det kulturelle og det politiske Livs Omraade, har opnaaet den Løsning paa samfundsvigtige Problemer, som det har ønsket. Kriser og Arbejdsløshed er ikke blevet overvundet. Bøndernes, Smaaborgerens og Arbejdernes Vanskeligheder har man ikke kunnet afskaffe, og det gælder for Italiens Vedkommende saavel for Orlando som Giolitti, der regerede det før Mussolini, og hvad Mussolini angaar, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Krafts store Forbillede, med hans korporative Stat og hans Lovsang til Krig og Militær, kunde han heller ikke skaffe en Løsning af de Problemer, det italienske Folk stod over for. Tværtimod. Nød og Elendighed var Resultatet, og det italienske Folk havnede i Krigens Morads og Elendighed.

Paa samme Maade i Frankrig, hvor Laval og Pétain, eller hvad de nu hed, heller ikke havde været i Stand til at løse de Problemer, det franske Folk stod over for. Krig, nationalt Slaveri og Elendighed blev Resultatet. Er det mærkeligt, at Folket siger, at denne Politik svarer ikke til de Interesser, det har? Er det mærkeligt, at der i Folket er en Opfattelse af, at det, de velhavende forstaar ved Frihed, ikke er den Frihed, som Folket ønsker? Det, der gavner og hjælper de 200 velhavende Familier i Frankrig, er ikke det, der svarer til Folkets Tarv. Nej, Folket har ønsket at faa Monopolerne afskaffet, at faa dem stillet i Samfundets Tjeneste, det vil sige faa gennemført Nationalisering, og har ønsket at faa Samfundet omdannet herefter. Ja, det er jo Aarsagen til, at selv naar de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft mener skal frem om Kommunisters Politik, foreligger, ændrer det alligevel ikke noget ved den stærke Stilling, Kommunisterne har i Folket.

Og hvorledes er det herhjemme? (*Hans Thyge Jacobsen*: Her er de ikke saa stærke!). Her har det kommunistiske Parti ogsaa redegjort for sin Politik, og hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen angaar, har de ogsaa haft Lejlighed til at fremføre deres Meninger om det kommunistiske Partis Politik, og sammen med dem har der staaet andre Partier, som har ment det betimeligt at fortælle „Sandheden“ om den Politik, Kommunisterne fører. Bag dem eller ved Siden af dem har over 300 Dagblade

forsøgt at fremsætte den saakaldte Sandhed om Kommunisternes Motiver og Hensigter, og ved Siden af disse 300 Dagblade har Radioen og en Række Uge- og Fagblade forsøgt at sige det, som det ærede Medlem mener skal være Sandheden om Kommunisternes Politik. Og alligevel opnaaede vort Parti 140 000 Stemmer ved sidste Valg, og jeg kan forsikre om, at Stemmetallet vilde have været langt større, hvis ikke det socialdemokratiske Parti i Efterkrigsperioden var mødt frem med radikale Efterkrigsstidsprogrammer, hvilket bl. a. kom til Udtryk i „Fremtidens Danmark“, og det gjorde man ret naturligt, fordi der ogsaa i det danske Folk er en Forstaaelse af, at den Politik, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft taler for, ikke klarer de Problemer, som staaer for Folket. Ogsaa i Danmark er Kravet om Nationalisering, om Ændring af Samfundsforholdene, saa Monopolernes Magt brydes, stærkt, og hvis man ikke fra socialdemokratiske Side var mødt frem med et saadant Program, vilde Tilslutningen til det kommunistiske Partis Politik have været langt, langt stærkere.

Nu har i denne Samling de ærede Medlemmer Hr. Ole Bjørn Kraft, Hr. Aksel Møller, Hr. Erik Eriksen og den tidligere Forsyningsminister, det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, ved flere Lejligheder forsøgt at lokke de socialdemokratiske Ministre og socialdemokratiske Folketingsmedlemmer væk fra Programpunkterne i „Fremtidens Danmark“. De har gjort dette ved at tigge, ved at trygle og ved at true. Jeg vil i den Anledning sige, at i samme Takt, som det lykkes at faa de socialdemokratiske Ledere til at gaa bort fra „Fremtidens Danmark“, i samme Takt vil Overgangen af socialdemokratiske Vælgere ske til det kommunistiske Parti. Man har forsøgt ved forskellige Lejligheder at give Folket en forkvaklet Opfattelse af vor Politik. Jeg tror ikke, at man i det lange Løb er i Stand til at klare den over for Folket. De, der arbejder for Føden, erkender jo Tid efter anden, at netop det, Kommunisterne har sagt, har været rigtigt, og der har været Situationer, hvor man møder Folk, som siger: hvis det at have den Opfattelse er at være Kommunist, saa er vi ogsaa Kommunist. Vi har stærkest set det under Besættelsen, hvor Folket stillede sig Side om Side med Kommunisterne og erkendte, at de følte og tænkte som Kommunisterne og ønskede at handle, som Kommunisterne opfordrede til, og det medførte jo, at der ude i Folket opstod et Tillidsforhold til det kommunistiske Parti som ingen Sinde